

ДѢЙСТВИЕ ТРЕТО.

Сцена

Надвечерь, нѣколко дни слѣдъ второто дѣйствие. Сжшия кабинетъ на Павелъ Сестримски, само че вратата на едната стая сж отворени, дѣто се вижда едно легло. Свечерява се, но още се виждатъ предметитѣ въ кабинета, озарявани отъ пламалото въ жаръ небе, отъ отдавна залѣзлото слънце. Отъ далечъ се чува пѣсенъ на женски гласъ, хармониранъ отъ равенъ мъжки баритонъ. Въ стаята настава мекъ здрачъ и все по-ясно долита пѣсенъта.

„Я въ новъ прѣдъ тобою стою очарованъ“.

Слѣдъ малко влиза Павелъ. Той е развълнуванъ. Заджхънъ, той се спира срѣдъ стаята.

Въ това врѣме се чуватъ гласове, сѣкашъ подъ самия прозорець. Павелъ се доближава и веднага се дрѣпва, съ пхнати въ джобоветѣ ржшѣ, оборилъ глава, ходи съ бързи крачки изъ стаята.

Пѣсенъта на мъжки и женски гласъ се чува по-ясно.

„Я въ новъ прѣдъ тобою стою очарованъ,
и въ ясниа очи глянжу.“

гласове: браво, браво! още веднѣжъ! бисъ!

Павелъ. (Понича къмъ прозореца, но пакъ се дрѣпва и въ възбуденостъ минава въ другата стая и се трѣшва на леглото.

Дълго мълчание.

Дуета се подема съ новъ вѣсторгъ; гласътъ на Дѣла трепти съ задушевността на чучулига, кога се въззема въ небеса, а баритонниятъ гласъ на Тепавски е измѣренъ, гѣстъ и прочувственъ.

Чуватъ се думитѣ:

И думаю, ангелъ, кокою цѣною
Куплю дорогую любовь.

И послѣ пакъ замира гласа, като че вѣтърътъ го отнису. Въ вѣтрѣшната стая се вижда, какъ Павелъ се обръща на друга страна, сѣкашъ не чува пѣсенъта.